

Tretia kapitola

Chesca, Orduño a Zárate čakajú v hangári Operačného centra vzdušných síl na letisku Cuatro Vientos. Štyri vrtuľníky sú pripravené okamžite vzlietnuť, len čo dostanú rozkaz. Majú najvyššiu prioritu a riadiaca veža im dá povolenie na štart, hneď ako o to požiadajú. Ide o vrtuľníky EC135, prispôbosené na nočný let, s kapacitou sedem osôb a letovou rýchlosťou dvestopäťdesiat kilometrov za hodinu. Stroje majú vlastný tím agentov, ozbrojených a pripravených konať.

Príslušníci Útvaru kriminálneho vyšetrovania majú na sebe modré uniformy, nevelmi odlišné od vojenských. Lahko sa dá vydedukovať, k akej jednotke patria. Orduño, ktorý bol kedysi členom elitnej zásahovej jednotky, kým ho Elena nezískala pre seba, sa vôbec nelíši od príslušníkov síl pre špeciálne operácie. Ani Chesca nie, na to trávi priveľa času v posilňovni, aby medzi nich zapadla. Zárate je svalnatý, vysoký a silný muž, no spôsob, ako nosí uniformu, pripomína trochu úradníka, ktorý sa minul povolaním.

„Len sa naňho pozri, ten akoby vypadol z amerického vojnového filmu,“ povie Chesca. „Vyzerá ako nováčik, ktorého hneď na začiatku vykopnú, ale on túži napriek tomu ďalej bojovať namiesto brata, čo padol v Zálive.“

„Netrep, keď vydajú povel, budeš s ním sedieť vo vrtuľníku. Lepšie by si spravila, keby si sa s ním trochu zoznámila, nech vieš, s kým máš do činenia.“

„Mal by si si nájsť babu, Orduño, lezieš mi na nervy.“

Zárate obďaleč uprene pozerá do mobilu. Nevie sa dočkať, kedy sa spustí akcia.

Keď sa vrátia na pracovisko, budú mať možnosť podrobne preskúmať nahrávku a prídu na to, ako identifikovať obeť a jej dvoch mučiteľov. Teraz je najdôležitejšie, aby zachránili život tej nešťastnej dievčine.

Stihli doraziť práve včas, keď jej muž s umelou rukou priložil šidlo k oku. Už predtým jej odrezal viečko, aby ho nemohla zavrieť, preto teraz znetvorená dievčina pripomína odhodenu bábiku. Muž vezme do druhej ruky kladivo. Akoby sa chystal udrieť ním do šidla a prepichnúť jej oko alebo jej ho vylúpnuť z jamky, no vtom sa obráti a nástroje znova odloží na stôl. Prichádza druhý muž, ten s maskou mexického zápasníka. Elena sa musí odvrátiť, keď vezme šidlo zo stola, strčí ho dievčaťu do úst a silným úderom kladiva jej prerazí líce...

Je jeden z tých mužov jej syn Lucas? Je to ten s mexickou maskou? Výkriky dievčaťa sa jej zabodnú do mozgu. Aj keď tú myšlienku zaháňa, akosi sa za utrpenie toho dievčaťa cíti zodpovedná.

Tak veľmi sa sústreďí na svoju bolesť, že sa až strhne, keď začuje hlas Mariajo.

„Našla som zdroj. Myslím, že viem, odkiaľ vysielajú.“

Všetci sa zdvihnú ako jeden muž, keď Záratemu zazvoní telefón.

„Áno, ideme,“ povie do aparátu. „Navacerrada,“ oznámi ostatným.

Viac nemusí dodávať, všetci veľmi dobre vedia, ako budú v ten večer postupovať. Zatiaľ ide všetko podľa plánu.

Orduño ich odprevadí k vrtuľníku a zažela im šťastie. On zostane a bude čakať, či sa náhodou neobjaví iná lokalita, kde by bolo treba zasiahnuť, alebo aby o pár minút vyrazil na pomoc kolegom. Aj Buendía dostal správu a pravdepodobne práve teraz volá posily, aby sa dostavili na miesto určenia pozemnou cestou.

„Držte sa, kolegovia. Buďte opatrní,“ lúči sa s nimi Orduño.

Všetko je pripravené, muži sú na miestach, vrtuľníky pripravené na štart.

„Snažia sa zistiť presnú adresu. Za ako dlho dorazíme do Navacerrady?“ spýta sa Zárate jedného z pilotov.

„Je to približne šesťdesiat kilometrov, no musíme nabrať letovú rýchlosť, čiže osemnásť až dvadsať minút. Možno trochu menej.“

Vo vrtuľníku sedia Chesca a Zárate, dvaja piloti a traja kukláči. Druhý vrtuľník poletí za nimi s ďalšími mužmi. Keď dorazia, budú sa musieť rozhodnúť, či vstúpia do domu, alebo počkajú na posily. Všetko bude závisieť od rozhodnutia komisárky Blancovej. Hlavným kritériom bude, či dievča, ktoré mučia, je stále nažive, a či jej budú vedieť pomôcť. Riziku sa vystavia, len ak budú mať nejakú šancu na jej záchranu.

Elena sa stále vyhýba pohľadu na obrazovku. Zvuk jej stačí, aby si vedela predstaviť muky toho úbohého dievčaťa v moci dvoch mužov, toho s maskou a toho so železnou rukou. Nechce prerušiť Mariajo, ktorá vytrvalo pracuje, raz na chlapcovom počítači, potom zasa na druhom, ktorý k nemu pripojila. Približne vie, čo odborníčka na informačné technológie robí: sleduje IP adresy a postupne odhaľuje reťazec

šifrovaných domén, až sa dostane na začiatok. Napokon sa hekerka obráti a usmeje sa.

„Ulica Arcos, v Navacerrade.“

Elena v mobile lokalizuje miesto na mape.

„To je chatová oblasť.“

„Dáva to zmysel, sama si počula, ako tá nešťastnica kričí. Nemôžu to robiť v nejakom byte v centre, to by ich počuli susedia.“

Elena sa môže len modliť, aby tam kolegovia dorazili včas, oznámiť vrtuľníku presnú adresu a vyslať posily. Robí to pevným hlasom, tajac pritom panický strach, že keď zadržia tie dva zvery a strhnú im masky, zistí, že jeden z nich je Lucas. Jej stratený syn.

Zárate posúva pilotom pokyny, ktoré dostáva.

„Ulica Arcos, to je v severozápadnej časti obce, pri hoteli Arcipreste de Hita.“

Netuší, ako to nájdu, ale dôveruje zdvihnutému palcu jedného z pilotov.

„Povedali ti, či dievča žije?“ Chesca nedokáže skryť nepochybnosti.

„Zatiaľ nám neoznámili, že je mŕtva. Ak znova nezavolajú, po príchode na miesto ideme dnu.“

Súdny príkaz nepotrebujú: v prípade zjavného trestného činu a podozrenia, že v dome sa schyľuje k vražde, majú nielen právomoc, ale aj povinnosť vstúpiť na pozemok a zločinu zabrániť. Pilot zahlásí: „Šesť minút.“